

Hi va haver un moment a Catalunya en què el mal-estar pel desastre continuat en el funcionament dels trens de rodalies de Renfe va acabar provocant una autèntica revolta. Al final, el Govern de torn va acabar reaccionant, es van fer promeses d'inversions i de millores de la maquinària i alguna cosa es va aconseguir. Però va durar poc. Rodalies segueix encallada en molts punts, la falta de vies alternatives impossibilita que es facin més trajectes semidirectes que podrien reduir considerablement els temps dels viatges i el manteniment deixa molt a desitjar. Malgrat això, sense millores sensibles en el servei, els preus han pujat aquest any al voltant del 3%.

«És normal que el pressupost fer-

Contrapunt

SALVADOR
Sabrià

Els trens de Rodalies són més urgents que l'AVE

roviari per a l'alta velocitat acapari el 85% del pressupost? ¿I les rodalies decimonòniques, quan les reformaran?». Aquestes preguntes se les feia divendres passat en un tuit el secretari general de la patronal CECOT, **David Garrofé**.

Aquesta vegada no era un discurs d'Iniciativa per Catalunya, que fa anys que clama en el desert contra el desequilibri entre les inversions multimilionàries dedicades al tren d'alta velocitat i l'escassa atenció pressupostària que aconsegueix cada exercici la xarxa de rodalies. Era el lament en forma de preguntes d'un dirigent d'una patronal que integra bàsicament petites i mitjanes empreses i que constata cada dia com poden afectar la productivitat d'un país les dificultats de desplaçament dels seus treballadors. No no-

És irracional invertir poc en un servei que transporta 412 milions de viatgers

més pels endarreriments que persisteixen, o les avaries que tornen a aparèixer cada vegada amb més freqüència, sinó per la falta d'una autèntica xarxa de comunicació ferroviària que permeti que la seva utilització no es converteixi en un sobrecost de temps en comparació amb el vehicle particular.

Els percentatges d'inversió que denuncia el dirigent de la patronal CECOT es converteixen en una autèntica provocació per a la majoria de la població quan es comparen

amb les xifres de viatgers de cada tren.

Segons les dades del Ministeri de Foment corresponents al 2011 (les més actualitzades ara mateix), dels 468 milions de viatgers transportats per Renfe-operadora a Espanya, 412,67 milions van utilitzar el servei de rodalies; 26,4 milions, el de mitja distància convencional; i només 28,8 milions, els trens d'alta velocitat, sumant els de mitjana i alta distància. O sigui que tornem a ser davant el món al revés: el servei que utilitzen només un 6% dels viatgers rebrà el 85% de la inversió en temps de crisi i de restriccions, mentre que el que utilitzen el 88% dels usuaris no aconseguirà ni el 15% restant. Visca la racionalitat i l'eficiència. ≡

@SalvadorSabria

INNOVACIÓ DE LA TRADICIÓ

Ja no pinten bastos

Una dissenyadora gràfica crea i comercialitza un joc de cartes amb motius catalans

ALBERT SEGURA
SABADELL

Dies de pluja, sobretaules familiars i temps morts comparteixen un element en comú, els jocs de cartes. El cinquet, la botifarra o el set i mig han omplert hores de bons moments, on sota, cavall i rei han estat els elements característics d'aquests passatemps, i que ara els ha sortit un competidor amb el primer joc de cartes català, que també ha canviat els colls característics de la baralla espanyola.

La idea ha nascut de la creativitat de Berta Bachs, una sabadellenca estudiant de disseny gràfic de l'escola Massana de Barcelona. En el marc d'un exercici de renovació de les clàssiques cartes de la baralla espanyola, va tenir la idea de substituir bastos, espases, oros i copes per elements tradicionals i referencials de la cultu-

ra catalana. «Vaig fer un treball d'investigació i vaig determinar que les colles més representatives del país eren els castellers, els sardanistes, els bastoners i els diables, de manera que vaig crear un coll per a cada una d'elles», assenyala Bachs.

Les cartes reuneixen els quatre col·lectius amb elements comuns, com és ara la composició de les figures en cada carta, i alteren l'organització a la qual estem acostumats en

les cartes tradicionals.

«He variat la posició de manera que de la carta número u a la deu les figures vagin component un cercle que es tanca en la carta més

alta, simbolitzant el companyerisme que suposa el treball en equip totalment necessari en cada una de les colles representades», explica la seva creadora.

Disseny minimalista

Un altre element característic és l'eliminació d'unes figures tan representatives com les del rei i el cavall. «La carta número 11 està representada per un element de la indumentària de cada grup, i la 12 per un instrument propi». D'aquesta manera, els castellers compten amb un mocador amb llunes blanques i una gralla, o els sardanistes amb unes espardenyes i un tambor.

El que inicialment va començar com un treball de classe va agradar al professorat i molt, i després d'assignar-li una valoració d'excel·lent la van animar a tirar endavant el pro-

Berta Bachs

► Dissenyadora i emprenedora

El joc de cartes amb referències catalanes creat per Berta Bachs ha aconseguit unes vendes superiors a les inicialment previstes, amb més d'un miler d'unitats venudes en menys d'un mes.

jecte i comercialitzar-lo. Si bé existeix una baralla que comercialitza Fournier des del 1935 en què apareixen elements catalans, queda molt lluny d'aquesta pel que fa a producte. Bachs ha optat per un disseny minimalista i contemporani, gairebé icònic. Va ser l'empenta final dels familiars i la seva parella el que la va animar a produir les cartes, elaborades íntegrament a Catalunya.

«Les cartes les fabriquen a La Roca del Vallès, i les capsas i els cartells promocionals, a Sabadell», assenyala la seva creadora, que assegura que si bé les seves cartes són representatives de la cultura catalana no tenen referències de caràcter independentista. «Hi pots jugar a qual-sevol joc al qual estiguis acostumat amb la baralla espanyola», destaca la creadora, que recorda amb afecte el joc de *La Mona*, amb el qual havia passat bons moments amb els seus amics d'infància.

D'aquesta manera, la renovació

estètica de les cartes no té una afectació en la seva funcionalitat, i per això es poden fer servir en jocs tan tradicionals com el Burro o el Cinquet, sense que això afecti la seva dinàmica.

Primeres vendes

El suport familiar no va venir només en forma d'ànims, sinó que el seu germà va ajudar la Berta en l'apartat econòmic per poder tirar endavant el projecte i crear una pàgina web. Va permetre així que es pogués materialitzar fins a rebre a casa la primera remesa de cartes.

La baralla catalana va començar finalment a comercialitzar-se a mitjans de desembre, i en només un mes se n'han venut més d'un miler d'unitats a les més de 60 llibreries i quioscos de tot Catalunya i a través del portal d'internet barallacatalana.cat, i a un preu assequible d'11,90 euros. ≡

Sabadell

14 festival

mil·lenni